

ΑΠΟΜΑΧΟΣ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ,

ΜΕΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΙ,

Εκδιδόμενον πρὸς ἔφεδος τοῦ ταμείου τῶν χερῶν καὶ ἔρραφῶν τοῦ Ἑλλ. Στρατοῦ,

Συντάσσόμενον δὲ ὑπὸ διαφόρων ἀξιωματικῶν καὶ διευθυνόμενον

παρὰ τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ Σ. Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ,

Ἐπιχειρητοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ παρὰ τῇ ὑπευργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

« Δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις
» δεδωσθαι κάλλιστα, τὸ τε ἀληθεῖν καὶ
» τὸ εὐεργετεῖν. »

(Πυθαγόρας.)

« Ὀργάνων καὶ χερῶν ἀναλήψεται, καὶ
» ἔδδεν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. »

(Ψαλ. 148. §. 9.)

ΕΤΟΣ Β'. (ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ) ΤΕΥΧΟΣ Ι'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

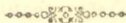
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

(Ὀδὸς Ἀγ. Μάρκου καὶ Μιλτιάδου).

1859.

Α Π Ο Μ Α Χ Ο Σ,

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

« Δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις
δίδεται κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ
εὐεργετεῖν. »
(Πυθαγόρας.)

« Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται καὶ
ἐδδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. »
(Ψαλ. 145 §. 9.)

ΤΕΥΧΟΣ Γ'. ΑΘΗΝΗΣΙ, τῇ 30 Ἰανουαρίου 1859 Ἀρ. 22.

Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΤΖΟΝΗΣ.

Ἰπὸ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΜΜ. ΤΟΥ ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΥ.

(Συνέχεια καὶ τέλος. Ὁρα προηγούμενον τεῦχος).

*νικητ. 132 α 6 α 1
338 / 1914*

Ὁ Λάμπρος ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν τὸν Ἀναστάσιον Παλαιολόγον παραχρῆμα εἰπεῖν αὐτῷ, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἡμέτερος χειρουργός, τὸ γένος Νεαπολίτης, ἐφρονεῖται ἐν τῇ μάχῃ, διὰ τοῦτο παρακαλεῖ ὁ Λάμπρος ἵνα πέμψῃ τὸν ἐκυτοῦ χειρουργὸν ἐπισκεψόμενον τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ τετραυματισμένους καὶ τὰς ἀνγκαιὰς αὐτοῖς θεραπείας διορίσοντα. Ἀπῆλθε γοῦν ὁ Παλαιολόγος, καὶ ὡς ἐφθασεν ἐκεῖ παρεκάλει ἐν Γαλλικῇ διαλέκτῳ τὸν ἐν τῷ πλοίῳ ἀξιώματικὸν ὑπὲρ ὧν ὁ Λάμπρος αὐτῷ ἐνετείλατο. Οἱ δὲ ὑποδεξάμενοι αὐτὸν εὐμενῶς ἠρώτων, εἰς ποῖον αὐτὸς ὑπῆρχε πλοῖον· ὡς δὲ ἀπεκρίθη εἰς τὸ τοῦ Λάμπρου, συνεχάρησαν αὐτῷ, εἰπόντες ὅτι νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν· Ἐξῆλθε δ' εὐθὺς ἐκ τοῦ ταμείου καὶ ὁ κόμης καὶ ὑποδεξάμενος αὐτὸν ἠρώτησε περὶ τοῦ γένους· τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι Γραικὸς καὶ τὴν πατρίδα Πάτριμος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἐκ δευτέρου πόσους Ῥώσσοις ἔχετε εἰς τὸν ὑμέτερον στόλον· ἐκεῖνος δὲ ἀπεκρίθη, οὐδένα· ἀπορήσας εἰς τοῦτο ἐκάλασεν αὐτὸν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ πλοίου, καὶ ἐκεῖ συνέχαιρεν αὐτῷ ἐπὶ τῇ νίκῃ· αὐτὸς δ' εὐχαριστήσας εἶπεν ὅτι ἡμεῖς ἐνικήθημεν· ἐκεῖνος δὲ εἶπεν οὐδαμῶς φίλε· καὶ ἀνέγνωσεν αὐτῷ τὸ ἡμερολόγιον, ἔνθα ὕψωνε τὸν Λάμπρον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν εἰς τὸν τῆς δόξης κολοφῶνα προσέθετο δὲ καὶ τοῦτο· ἐγὼ ἐξ ἱστορίας γινώσκω πάνυ καλῶς τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος· ἀλλὰ νομίσας ὅτι αἱ περιστάσεις τῆς ὑποδουλώσεως ἀπομακρύνασαι ἀπ' αὐτῶν τὴν μάθησιν ἀπεμάκρυναν καὶ τὴν παιδείαν ἠπατήθη· Βλέπω γὰρ ὀφθαλμοφανῶς ὅτι ἡ

ἀνδρία ἔτι καὶ νῦν σώζεται παρ' ὑμῖν, καθὼς καὶ πάλαι. Ταῦτα δὲ εἰπὼν προσέταξε δύο χειρουργοὺς ἵνα λαβόντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα καὶ ἐργαλεῖα πορευθῶσιν εἰς τὸ τοῦ Λάμπρου πλοῖον θεραπεύοντες τοὺς τετραυματισμένους καὶ μείνωσι παρ' αὐτοῖς ἐν ὄσῳ αὐτὸ εὐρίσκεται εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα. Πρὸς τούτοις προσέταξεν ἐπιβῆναι εἰς τὸ ἐφόλιον διαφόρους ζωοτροφίας καὶ οἶνον ἀρκετὸν ἐκ διαφόρων εἰδῶν. Ἀσπαζόμενος δὲ τὸν Παλαιολόγον εἶπεν αὐτῷ· αὐρίον ἂν μὴ ἀποδημήσωμεν, ἔρχομαι πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Λάμπρου· Εὐχαριστήσας δὲ ἐπὶ πᾶσιν ὁ Παλαιολόγος τῷ κόμητι ἀνεχώρησε μετὰ τῶν χειρουργῶν. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸ πλοῖον παραυτίκα οἱ χειρουργοὶ ἐθεράπευσαν τὰ τραύματα τοῦ Λάμπρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 88 ὄντων καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα, τὸ δὲ μεσονύκτιον πνεύσαντος ἐπιτηδείου ἀνέμου εἰς ἀπώλειον, ἀπέστειλεν ὁ Λάμπρος τοὺς χειρουργοὺς εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν πλοῖον εὐχαριστήσας αὐτοῖς καὶ θαυσιφῶς δῶρα χαρίσας. Ἄραντες δ' ἐκεῖθεν τῇ ἐπαύριον εἰς Κύθηρα κατήραν, ἔνθα καὶ τὰ δύο πλοῖα εὔρον τοῦ Ἀναργύρου καὶ Καρακατζάνου, οἵτινες διώκοντες τοὺς ἐχθροὺς ἀπεμάκρυναν, πρὸς τούτοις καὶ τὴν τριήρη, ἣν ἐν Λακωνίᾳ κατεσκεύασε καὶ τὰ τρία πλοῖα, ἅτινα εἰς ἄλλα μέρη ἀποσταλέντα ἐν τῇ μάχῃ οὐχ εὐρέθησαν· Ὀπλίσας δὲ καὶ δύο τῶν αἰχμαλωτισθέντων, στόλον αὐθις ἐξ ἑνῆα πλοίων κατέστησεν. Ἐκ τούτων τὰ μὲν ἑπτὰ ἔστειλεν εἰς διάφορα μέρη τῆς Τουρκίας ἵνα λεηλατώσῃ, διὰ δὲ τῶν ἐναπολειφθέντων δύο ἔπλευσεν εἰς Ἰθάκην, καὶ φθίας ἐκεῖ ἔπεμψε τὸν Ἀναστάσιον Παλαιολόγον πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αἴμον, ἵνα ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ ὀλίγας ὕλας πολεμικάς· ὁ δὲ ὑποδείξάμενος αὐτὸν εὐμενῶς ὑπέσχετο δοῦναι πάντα. Περίεργος δὲ ὢν μαθεῖν πάντα τὰ κατ' αὐτοὺς ἡρώτα περὶ τούτων, καὶ ὁ Παλαιολόγος πάντα αὐτῷ διηγήθη· ὁ δὲ Αἴμος λίαν ἠσθεὶς, εἶπε τῷ Παλαιολόγῳ ὅτι γράψῃ περὶ τούτων ὄψου ἀνήκει, τὴν δὲ ἤτταν ταύτην δεῖ ὑπολαμβάνειν νίκην μεγάλην· Εἰ γὰρ ἀπώλεσθε πέντε πλοῖα, ἔξακοσίους ναύτας, δύο πλοιάρχους καὶ τεσσαράκοντα ἕνα ἀξιωματικούς, ἀλλ' ἡ δόξα ἔσται αἰώνιος. Ἐπειτα ἡρώτησε τὸν Παλαιολόγον ἂν ἐπιθυμῇ τι περὶ ἑαυτοῦ· ἐκεῖνος ἀπεκρίθη ἄρκει μοι ἡ προστασία σου. Κάκεινος πρὸς αὐτόν· πῶς ἂν ἀρκέσῃ σοι ἡ προστασία μου, ἐνῷ ὑπάρχεις τῆς Ῥωσσίας ἀξιωματικός; Τοῦ δὲ δευτέρως αὐτὸν λόγον, ὁ Αἴμος προσάψας τοῦ ὄμου, εἶπεν αὐτῷ· ἔχεις τὴν προστασίαν μου καὶ ἐνθυμοῦ πάντοτε ὅτι ὁ Αἴμος ὑπάρχει ὑπερασπιστὴς σου. Ζητήσαντι δὲ αὐτῷ ἄδειαν ἀπαλλαγῆς εἶπεν, εὐχομαί σοι πᾶσαν εὐτυχίαν. Τὸν δὲ Λάμπρον ἀσπασάμενος παρ' ἑμοῦ εἶπε αὐτῷ ὅτι μετὰ δύο ἐβδομάδας ἔρχομαι εἰς Ἰθάκην

ἰδεῖν αὐτὸν, καὶ δώσω ὑμῖν πάντα, ὧν χρεῖαν ἔχετε, καὶ ἐπιστολὴν φιλικὴν πρὸς τὸν Λάμπρον ἔδωκε. Φθάσας δὲ ὁ Παλαιολόγος εἰς Ἰθάκην, διηγήθη τῷ Λάμπρῳ πάντα, καὶ μετὰ δύο ἐβδομάδας ἦλθε καὶ ὁ Αἴμος ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τέσσαρα πλοῖα ἐξ 74 κωνονίων καὶ κατασκοπικά. Ὁ Λάμπρος εὐθὺς ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν καὶ ὁ Αἴμος ὑπεδέξατο αὐτὸν εὐμενῶς, παρηγόρει δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῇ συμβάσει αὐτῷ ἀτυχίᾳ καὶ ἐναψύχῳ, δίκαιον εἶναι λέγων, ὑπολαμβάνειν αὐτὸν νικητὴν καὶ τροπαιοῦχον μᾶλλον ἢ νενικημένον. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἔλεγεν αὐτῷ, ὅτι ἔχει εἰδήσεις παρὰ διαφόρων κονσόλων τῆς Ἀριστοκρατίας, ὅτι οἱ Ἀλγερίνοι εἰς δύο ἡμέρας τῆς μάχης ἀπώλεσαν ὑπὲρ τοὺς τρισχιλίους ἀνδρας καὶ τὸ ἄνθος τῶν ἑαυτῶν ἀξιωματικῶν, τὰ δὲ πλοῖα αὐτῶν εἰς τασαύτην φθορὰν κατήνησαν ὥστε τὰ περισσώτερα ἐξ αὐτῶν μὴ ὄντα ἱκανὰ πρὸς θαλασσοπλοῖαν ἔστειλαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἵνα διορθωθῶσιν, ἡ δὲ φθορὰ τῶν Ὀθωμανῶν ἐστὶν ἀσυγκρίτως μείζων ὡς πρὸς τὴν ὑμετέραν. Τελευταῖον εἶπεν αὐτῷ ὅτι περὶ ταύτης καὶ τῶν προτέρων ἔγραψε τῷ μεγάλῳ δουκὶ καὶ τῷ ἡγεμόνι Ποτεμκίνῳ. Ταῦτα δὲ πάντα παρηγόρησαν τὸν Λάμπρον, ὅστις εὐρίσκετο εἰς μεγάλην θλίψιν, καὶ περισσώτερον διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς νίκης καὶ τῶν πλοίων· ἔθλιβε δ' αὐτὸν οὐχ ἤττον καὶ ἡ εἰς Ῥωσίαν ἀποδημία τοῦ πληρεξουσίου Τιμπορόβσκη παραδόντος τὴν ἀρχηγίαν τῶν πολεμικῶν ὑποθέσεων τῷ Γυπὶ, ὅστις ἦν Βρετανὸς μὲν τὸ γένος ἀλλ' εἰς τὴν δούλευσιν τῆς Ῥωσσίας. Οὗτος γὰρ ἔπαυσε πάντοτε, Κύριος οἶδε διατὶ, ἀμυρῶσαι τὰ τοῦ Λάμπρου κατορθώματα.

Ἐν τῷ μεταξύ δὲ τούτου τοῦ καιροῦ, δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν νυμαχίαν ταύτην, δύο πλοῖα τοῦ Λάμπρου ἀπήνησαν πολεμικὸν σχυπέκον τῶν ἐχθρῶν ἐκ 34 κωνονίων· οἱ δὲ ἐν αὐτῷ Τούρκοι δεξιόσσαντες ἐτράπησαν εὐθὺς εἰς φυγὴν, καὶ ῥιφθέντες εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἰου τὸ μὲν πλοῖον ἐνέπρησαν, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν πόλιν τῆς νήτου κατέφυγον, ἐλπίζοντες σωτηρίας ἐπιτυχεῖν, ἀλλ' εἰς μάτην· Ἐξεληθόντες γὰρ ἐκ τῶν πλοίων οἱ ἡμέτεροι περιεκύκλωσαν αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ περεδόθησαν· οἱ δὲ Ἰοὶ ἵνα μὴ ὑποπέσωσιν ὑπὸ τὴν ὄργην τοῦ σουλτάνου, ἐδεήθησαν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἀφέθησαν. Ὁ δὲ σουλτάνος μολὼν τοῦτο ὀργίσθη σφόδρα, οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Σχυπέκου, ὅσον διὰ τὴν ἀπίστην τῶν στολαρχούτων· Ἀνήγγειλαν γὰρ αὐτῷ ὅτι τὸν στόλον τοῦ Λάμπρου ὀλοτελῶς ἠφάνισαν, καὶ εἰς ἀμυχανίαν μεγάλην εὐρίσκετο, μὴ εἰδῶς ὅπως ἐμποδίσῃ τὸν Λάμπρον· Ἐτάραττε γὰρ πάντα τὰ τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ παράλια, καὶ δυσκολίως ἀπείρους προὔξενεἰ εἰς στρατολογίαν καὶ ζωοτροφίαν σύναξιν.

Διατρίβοντος δὲ τοῦ Λάμπρου εἰς Ἰθάκην πρὸς διόρθωσιν τῶν δύο πλοίων, ὁ Γυψ ἔπεμψε γράμματα εἰς Ῥωσσίαν ἐξιστορῶν τὰ κατὰ Λάμπρου ὡς ἤθελεν, ἐπιθείς σφραγιστικὸν κηρὸν μελανόν. Ὁ κόμης Στετίν ἐγράψε τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει διατρίβοντι τῆς Γαλλίας πρέσβει, ὅστις ἦν ὁ κόμης Σοαζέλ Γκουφιέρ, διαφορητικῶ τῷ τρόπῳ, καὶ ἔπεμψε ταύτην τὴν εἰδήσιν τῷ ἡγεμόνι Ποτεμκίνω, ὅστις μετὰ 17 ἡμερῶν διάστημα τῆς μάχης ἔλαβε περιγραφὴν τῆς μάχης παρὰ τοῦ ἀρχιθαλάσσου Αἴμου καὶ παρὰ τοῦ Λάμπρου· ὡς δὲ εἶδε τὴν περιγραφὴν τοῦ Γυπὸς, μὴ συμφωνοῦσαν ταῖς περιγραφαῖς τῶν ἄλλων, εὐθὺς ἐνόησε τὴν ἐπιβουλὴν καὶ τὸ μῖσος αὐτοῦ κατὰ τοῦ Λάμπρου καὶ ἀμέσως παρέστηκες τῇ *A. M.* Αἰκατερίνῃ τῇ Β'. Ἡ δὲ εὐσπλαγγικωτάτη αὕτη κυρία προῦβίβασε τὸν Λάμπρον εἰς βαθμὸν χιλιάρχου, καὶ ἐστόλισεν αὐτὸν τῷ τῆς 4ης τάξεως σταυρῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, τὴν δὲ προσταγὴν ἰδιοχείρως ὑπέγραψεν εἰς τὸ πολεμικὸν συνέδριον.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν πλοίων διόρθωσιν ἔδοξε τῷ Λάμπρῳ συνάξει πάντα καὶ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα πλεῦσαι εἰς τὸ Ἰκάριον πρὸς ἐνόχλησιν τοῦ ἐχθροῦ. Ἐν ᾧ δὲ εἰς τοῦτο ἠτοιμάζετο τὸν αὐγουστον λαμβάνει προσταγὴν παρὰ τοῦ ἡγεμόνος Ποτεμκίνου πορευθῆναι ὄσον τάχιστα πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ἀρχηγίαν καταλιπεῖν ἄλλῳ ἀξιωματικῷ. Ἐν ᾧ ἠτοιμάζετο πορευθῆναι, ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ στρατηγὸς Αντώνιος Φαρὸς μετὰ τριῶν πλοίων ἐκ τοῦ στόλου τοῦ Γουλλιέλμου ἔχων προσταγὴν παρὰ τοῦ Γυπὸς πρὸς τὸν Λάμπρον ἐνωθῆναι μετὰ τοῦ Φαρῶ καὶ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ εἶναι. Ὁ δὲ Λάμπρος ἔδειξε τῷ Φαρῷ τὴν παρὰ τοῦ Ποτέμκιν προσταγὴν καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ταχέως ἀποδημεῖ, τὴν δὲ ἀρχηγίαν τῶν ἐννέα πλοίων παρέδωκε τῷ Νικολάφ Κασίμη ἐπὶ προσταγῇ ἵνα ἀναφέρηται πρὸς τὸν στρατηγὸν Φαρὸν ὡς πρεσβύτερον εἰς τὴν δούλευσιν καὶ ἀμέσως ἀπεδήμησεν εἰς Τεργέστιον κακείθεν εἰς Βιέννην, ἐνθα ἔλαβε προσταγὴν παρὰ τοῦ ἡγεμόνος Γαλιτζίνου, ὅς ἦν τῆς Ῥωσσίας πρέσβυς προσμεῖναι τὸν στρατηγὸν Βασίλειον Τωμαρᾶν ἀποσταλέντα παρὰ τοῦ Ποτέμκιν εἰς τὴν Μεσόγειον ἵνα διοικῇ πάσας τὰς ἐκεῖ πολεμικὰς δυνάμεις.

Μετ' ὀλίγας γοῦν ἡμέρας ἔλθων ὁ Τωμαρᾶς, καὶ λαβὼν μεθ' ἐαυτοῦ τὸν Λάμπρον ἀπῆλθεν εἰς Λιθόρνον, ὅπου διέτριβεν ὁ Γυψ, παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχηγίαν διώρισεν ἵνα ὁ μὲν Γυψ καὶ Φαρὸς ἐπανακάμψωσιν εἰς Ῥωσσίαν, ὡσαύτως καὶ ὁ Γουλλιέλμος, ἐὰν θέλῃ, καὶ ὅστις ἄλλος μετ' αὐτοῦ ἐπιθυμεῖ, οἱ δὲ λοιποὶ ὀφείλουσι γνωρίζειν ἀρχηγὸν τὸν Λάμπρον. Μετὰ τοῦτο ἐλθόντες εἰς Τεργέστιον ἠγόρασαν μίαν Κορβέταν, ἐν Κότερον 22 κανονίων καὶ δύο βάρκας κανονιέρας, καὶ εὐθὺς ἐπλευσαν εἰς Ἰθάκην. Ἐν ᾧ δὲ ἦσαν εἰς τὸ

στόμα τοῦ Ἀδριατικοῦ Κόλπου, ὑπήντησεν αὐτοῖς ἐν κατασκοπικῶν Γαλλικῶν, καὶ ἔδειξε σημεῖον ὅτι θελεῖ συλλαλῆσαι μετ' αὐτῶν. Ὁ μὲν οὖν Λάμπρος ἐταράχθη νομίσας ὅτι δίδουσιν αὐτοῖς σημεῖον εἰρήνης μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Ὀθωμανῶν, ὁ δὲ Τωμαρᾶς εἶπεν αὐτῷ μὴ ταράττου. Ἐὰν γὰρ καὶ εἰρήνῃ ἐγένετο, ἀλλ' ἐγὼ ἔχω μυστικὴν παρὰ τοῦ Ποτέμκιν προσταγὴν ἵνα μαχώμεθα κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν. Μετ' ὀλίγον ἔλθων ὁ γαλλικὸς ναύαρχος ἐπέδωκε τῷ Λάμπρῳ ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει γαλλικοῦ πρέσβεως, τοῦ κόμητος Σοαζέλ, δι' ἧς ἐδηλοποιεῖ ὅτι ἡ διοίκησις τῆς Γαλλίας καὶ ὁ βασιλεὺς, γενομένου συστήματος νέου μετήλλαξαν καὶ τὴν ἐαυτῶν σημαίαν καὶ ἀντὶ λευκῆς ἐποίησαν αὐτὴν τρίχρουν, μέλαιναν, λευκὴν, καὶ ἐρυθρὰν καὶ παρεκάλει ἵνα γνωρίξῃ αὐτὴν καὶ ἕκαστος τῶν ἐν Μεσογείῳ Ῥώσσιων. Ἐπαιῶν δὲ αὐτὸν ἕνεκα τῶν πολλῶν αὐτοῦ κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν ἀνδραγαθιῶν ἔλεγεν, ὅτι οἱ τῆς Γαλλίας ἀξιωματικοὶ μάρτυρες ὑπάρχουσι τῶν δεδοξασμένων αὐτοῦ πολέμων· ἀναγνοὺς δὲ τὸ γράμμα ἠσίχασεν. Ἐφοβεῖτο γὰρ μήπως, γενομένης εἰρήνης, οὐ προφθασῇ ἐκδικηθῆναι τοὺς Τούρκους διὰ τὴν ζημίαν, ἣν ἔπαθεν εἰς τὴν τελευταίαν συμπλοκὴν· ὅτε δὲ ἔφθασεν εἰς Ἰθάκην καὶ Κάρνον, συνήχθησαν ἐκεῖ πάντα τὰ πλοῖα τοῦ Λάμπρου καὶ μετὰ τῶν τριῶν τοῦ στρατηγῶ Φαρῶ καὶ ἐτέρων μικρῶν ἐγένοντο 24, ἅτινα ἦσαν ἱκανὰ κλείσαι τὸ στενὸν τοῦ Βοσπόρου καὶ διοικεῖν τοὺς ἐχθρούς.

Ἐνῶ δὲ εἶχε πάντα τὰ τοῦ στόλου ἀναγκαῖα καὶ αὐτὸς ἦν ἔτοιμος ἐξορμηθεῖν πρὸς ὕλεθρον καὶ ἀφανισμόν τοῦ ἐχθροῦ, ὁ δὲ Τωμαρᾶς ἀπεδήμησεν εἰς Νεάπολιν διὰ πρόβλεψιν τῶν ἀναγκαιῶν, ἔφθασε ταχυδρόμος ἐκ τοῦ μεγάλου στρατοπέδου φέρων προσταγὰς παρὰ τοῦ ἡγεμόνος Ρεπνὶν διαλαμβανούσας ὅτι ἐγένετο ἀνακωχὴ πολέμου μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Ὀθωμανῶν διὰ μῆνας ὀκτώ, καὶ ὀφείλει μὲν εἶναι ἔτοιμος καὶ προσεκτικὸς, μὴ ἐνεργεῖν δὲ ἄνευ δευτέρας προσταγῆς Ἐλύπησε δὲ τοῦτο καθ' ὑπερβολὴν τὸν Λάμπρον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν· διότι ἔχοντες ἤδη ἱκανὰς δυνάμεις ἠδύναντο καταπολεμῆσαι τὸν ἐν Ἰκάρῳ διατρίβοντα Ὀθωμανικὸν στόλον συγκείμενον ἐκ 30 πλοίων διαφόρου μεγέθους· ἐλύπησε δὲ καὶ τὸν στρατηγὸν Τωμαρᾶν. Ἄλλ' οὐκ ἐξὸν ἄλλως ποιῆσαι, ὑπετάχθησαν εἰς τὴν τοῦ ἡγεμόνος προσταγὴν. Γενομένης δὲ συμβουλῆς, ἔδοξε τὰ μὲν 12 πλοῖα παραλαβεῖν τὸν Τωμαρᾶν εἰς Σικελίαν, τὰ δὲ ἕτερα μείναι παρὰ τῷ Λάμπρῳ. Καὶ οὕτως ἐγένετο.

Χειμῶνος δὲ παρελθόντος καὶ τῆς ἀνακωχῆς τοῦ πολέμου ἐπιχρατούσης, ὁ Λάμπρος μηδὲν ἐνεργῶν σφόδρα ἠγανάκτει, ἐπὶ πολὺ δὲ διαλογιζόμενος ἀνεμνήσθη τοῦ ρηθέντος αὐτῷ πρὸς Τωμαρᾶ,

δτι ἡ γνώμη τοῦ Ποτέμκιν εἰς τοῦτο ἀπέβλεπεν ἵνα, ἐὰν καὶ εἰρήνη γένηται, ὁ Λάμπρος παρατεῖνῃ τὸν πόλεμον. Θεμελιωθεὶς γοῦν εἰς τοῦτο καὶ νομίσας τόπον ἐπιτήδειον κατὰ τὸν ἑαυτοῦ σκοπὸν τὴν Λακωνίαν ἠτοιμάσθη πρὸς ἐκστρατεῖαν καὶ τὸν Μάρτιον μῆνα ἀπέπλευσεν ἐκεῖ, ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν 12 πλοῖα καὶ 2400 ἄνδρας καὶ προσώρισεν εἰς Ταίναρον, κάκειθεν ἐξαπέστειλε τὰ ἑαυτοῦ πλοῖα εἰς διάφορα μέρη· συνελάλησε δὲ καὶ μετὰ τῶν Λακωνῶν καὶ κατέπεισεν αὐτοὺς ἀποστατήσαι ἀπὸ τῶν Ὀθωμανῶν· ἀλλ' ἴν' αὐτοὺς ἐντελῶς κερδήσῃ ὤφειλεν ἔχειν χρήματα, αὐτὸς δὲ ἦν τούτων ἔλλειπής.

Μετὰ τοῦτο ἔστειλε τὸν Ἀναστάσιον Παλαιολόγον εἰς Κωνσταντινούπολιν, δι' οὗ καὶ γράμματα ἔπεμψε πρὸς τὸν ἐκεῖ τόπον ἐπέχοντα πρέσβευς τῆς Ῥωσσίας Ἀλέξανδρον Χβαστόβ πρὸς τὸν Ποτέμκιν καὶ τὸν αὐτοῦ γενικὸν μυσικὸν Ποπέβ, φανερῶν ἐν αὐτοῖς τὸν ἑαυτοῦ σκοπὸν. Εὐδοθηθέντα δὲ τὸν Παλαιολόγον ὑπεδέξατο εὐμενῶς ὁ Χβαστόβ καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Λάμπρου ἐπήνεσε, καὶ ἠρώτησεν ἂν ὁ στόλος τοῦ Λάμπρου ἦτο ἱκανὸς ἢ ἀντισταθῆ εἰς τὸν ὀθωμανικὸν στόλις ἐκινήθη κατὰ τοῦ Λάμπρου. Ὁ δὲ Παλαιολόγος σχεδιάσας τὰς υποθεσίας τοῦ Ταϊνάρου ἀπεκρίθη. Ἐὰν οἱ Λάκωνες δὲν ἀποστατήσωσιν, ὄχι μόνον ὁ ὀθωμανικὸς στόλος δὲν δύναται νὰ νικήσῃ τὸν Λάμπρον, ἀλλ' οὐδὲ ὅλα τὰ ὀθωμανικὰ στρατόπεδα, ἐὰν κινήσῃ διὰ ξηρᾶς, οὐδὲ νὰ τὸν βλάψωσι παραμικρόν· διότι ἡ θέσις εἶναι δυνατὴ καὶ ἀπόρητος. Ἐν τούτοις ἐπρόσθεσεν ὁ Παλαιολόγος ὅτι ὁ Λάμπρος ἐκτὸς τῶν ναυτῶν ἔχει καὶ 500 Ἕλληνας στρατιώτας ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ περικλεοῦς Ἀνδρούτζου. Μόνη δὲ ὑπόψια εἶναι εἰς τοὺς Λάκωνας καὶ ἕνεκα τούτου δεῖ χρήματα.

Ὁ δὲ Χβαστόβ ἀπορῶν εἶπε· πῶς δὲν ἔχει χρήματα; Ἐγὼ τὸν στέλλω πεντήκοντα χιλιάδας χρυσίων, ἂν δύνασαι κομίσαι ταῦτα πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ Παλαιολόγος εἶπε τὸν τρόπον καὶ ἐπέισθη ὁ Χβαστόβ. Ἀλλ' ὁ διερμηνεὺς Ἰωάννης Ἰακώβου ἐκ τῆς μικρᾶς Ῥωσσίας παρετήρησε τὸν Χβαστόβ, ὅτι οὐ δεῖ ἀποστεῖλαι τὰ χρήματα, ἂν μὴ πρότερον ὁ Λάμπρος πολεμήσῃ καὶ νικήσῃ τὸν ὀθωμανικὸν στόλον. Ὅθεν ὁ σκοπὸς τοῦ Λάμπρου καὶ τοὶ ἀποβλέπων τὴν τῆς Ῥωσσίας ὠφέλειαν ἔμεινεν ἀτελής.

Ἡ Ῥωσσία ἐπικυρώσασα τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ Σαρματῶν, οἵτινες παραβάντες τὰς συνθήκας συνεμάχησαν μετὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ Βρετανίας, ὑφ' ὧν καὶ ἡ διάβασις τῆς Ῥωσσίας ἐδυσκολεύετο.

Ὁ πόλεμος ἐκηρύχθη, ὁ δὲ πρέσβυς τῆς Σαρματίας ἐνισχυόμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων δυνάμεων, ἤρεθησε τοὺς Ὀθωμανοὺς (νομίσαντας εὐκαιρίαν κατ'ἀλληλον), ὥστ' ἐκήρυξαν ἐκ δευτέρου τὸν πόλεμον

κατὰ τῆς Ῥωσσίας. Ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα τοῦ Λάμπρου ἐστενοχώρησε τὴν Τουρκίαν· ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ διώξῃ πρῶτον τοῦτον ἀπὸ τὴν Λακωνίαν, καὶ τοῦτο ἤδη ἦν εὐκολόν· Ἐπειδὴ ἄνευ χρημάτων ὁ Λάμπρος οὔτε τοὺς Λάκωνας ἠδύνατο νὰ κερδίσῃ, οὔτε τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ φέρῃ εἰς τέλος.

Ὅθεν ἡ Πόρτα ἠρώτησε τὸν Χβαστόβ, διατὶ ὁ Λάμπρος εἰς τὴν Λακωνίαν, καὶ τίς εἶναι ὁ Λάμπρος; — Χιλίαρχος τῆς Ῥωσσίας, ἱππεὺς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ στολάρχης εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀπεκρίθη ὁ Χβαστόβ. — Ἀλλ' αὐτὸς ἠλλάξε τὴν σημαίαν, εἶπον οἱ Τούρκοι. — Ἐὰν οὕτως ἔχη, δύνασθε κατ' αὐτοῦ πάντα, εἰ δὲ μὴ, προσέξατε τὴν τιμὴν τῆς Ῥωσσιακῆς σημαίας· ἄλλως κάθε κίνημα κατ' αὐτοῦ ἢ Ῥωσσία θέλει τὸ λάβει ὡς σημεῖον πολέμου.

Ἐν τούτοις ὁ ὀθωμανικὸς ἀρχιναύαρχος ἐπληροφόρηθη ὅτι ὁ Λάμπρος οὔτε τὴν Ῥωσσιακὴν σημαίαν ἠλλάξεν, οὔτε τοὺς Τούρκους ἠνώχλει· ἀλλ' ὅτι ὀχυροῦται εἰς τὴν Λακωνίαν, καὶ ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ ἐξέπλευσε κατ' αὐτοῦ μὲ 20 διάφορα πλοῖα καὶ ἱκανὸν στρατόν. Φθάσας ὁ στόλος ἐξῶ τῆς Μονεμβασίας ἀπήντησε τὸν Μῆτρον Καρακατζάνην ἐρχόμενον εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ νὰ ἀποσπάσῃ τὴν οικογένειάν του ἐκεῖθεν. Ἰδὼν δὲ τὸν ὀθωμανικὸν στόλον ὁ Καρακατζάνης ὄχι μόνον δὲν ἀνεχώρησεν, ἀλλὰ καὶ διὰ κανονίων τὸν ἐχαιρέτησε, καὶ ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀρχιναύαρχου. Οὗτος δὲ ἐχαιρέτησε, καὶ ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀρχιναύαρχου. Οὗτος δὲ τὸν ἠρώτησε περὶ τοῦ Λάμπρου καὶ ὁ Μῆτρος ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ Λάμπρος προσετάχθη ὑπὸ τοῦ Τομαρᾶ νὰ ἀφίχθῃ εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κριμαίαν κατὰ τὰς συνθήκας. Ἀλλ' ὁ ὀθωμανικὸς δολίως κρατήσας αὐτὸν ἔστειλε Τούρκους, οἵτινες κατεβίβασαν τὴν σημαίαν τοῦ Καρακατζάνικοῦ πλοίου καὶ ἐκυρίευσαν αὐτό.

Τριήρης δὲ τοῦ Λάμπρου πλέουσα μακρόθεν καὶ ἰδοῦσα τὴν συμφορὰν ἔτρεξε πρὸς τὸν Λάμπρον· ἀλλ' οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ οὐδὲν, ἔχων τὸν ἄνεμον ἐναντίον. Ὅθεν ὀχυρώθη ἐκεῖ μὲ τρία κανόνια. Πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ στόλου δύο Γαλλικὰ ὤρμησαν νὰ ζωγρήσωσιν ἐν κότερον τοῦ Λάμπρου· ἀλλ' αὐτὸ διὰ τῆς φυγῆς ἐσώθη εἰς Ταίναρον. Ὁ δὲ Λάμπρος εἶχε στείλει τὴν ῥηθίσαν τριήρη νὰ παραγγείλῃ τὸν Καρακατζάνην νὰ φυλάττηται ἀπὸ τὸν Γάλλον, ἀγνοῶν ὅτι ἤδη εὐρίσκετο εἰς τοὺς ὄνυχας τοῦ Τούρκου. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας λαμβάνει ὁ Λάμπρος ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ Καρακατζάνη σταλεῖσαν παρὰ τοῦ ναύαρχου δι' ἀξιωματικοῦ, δι' ἧς προσεκαλεῖτο εἰς τὴν ναυαρχίδα διὰ νὰ συνομιλήσωσι μετὰ τοῦ ναύαρχου, τὰ αὐτὰ τῷ εἶπε καὶ ὁ ἀξιωματικὸς ἔτι ἐκ μέρους τοῦ ναύαρχου. Ὁ Λάμπρος ἐνόησε τὴν παγίδα καὶ τὸν δόλον· ὅθεν ἀπεκρίθη, ἐὰν ὁ ναύαρχος θέλει νὰ συνομιλήσωμεν, ἄ· ἔλθη εἰς τὸ ἀκριωτέριον τοῦ

Ταινάρου ἐπὶ ἐφορκίδος φέρον μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν Καρακατζάνη. Ἐὰν δὲ θέλῃ νὰ ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν, τότε αὐτὸς πρέπει πρῶτον νὰ ἀναχωρήσῃ πρὸς τὸ Ναύπλιον καὶ τότε ἐγὼ ἀναχωρῶ διὰ τὴν Σικελίαν· ἄλλον συμβιβασμὸν δὲν δέχομαι, ἀλλ' οὔτε τὸν ὀθωμανικὸν στόλον ἐπιτρέπω νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ λιμένας. Ἰδὼν ὁ Τοῦρκος ὅτι διὰ τοῦ δόλου δὲν κατορθοῖ τίποτε, μετεχειρίσθη τὴν βίαν· ὅθεν ἐνώσας μετὰ τοῦ στόλου του καὶ τὰ δύο Γαλλικὰ τὴν ἐπιούσαν παρετάχθη εἰς μάχην ἀρχίσας τὸν πυροβολισμὸν. Οἱ Γάλλοι ἐθεώρουν τὸν Λάμπρον ἕως τότε ὡς πειρατὴν καὶ ὄχι ὡς Ῥώσον· Πρῶτοι οἱ Γάλλοι ἤρχισαν τὸν πυροβολισμὸν, ἀλλὰ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ὑπεχώρησαν μὲ πολλὴν βλάβην καὶ ζημίαν τῶν ἀνθρώπων. Ἦλθον ἔπειτα τὰ ὀθωμανικὰ καὶ ἐπυροβόλησαν τέσσαρας ὥρας. Ἀλλ' ἡ θέσις τοῦ Λάμπρου τοῖς ἐπροξένει φθορὰν χωρὶς αὐτὸς νὰ ζημιωθῇ καὶ οὕτως ὑπεχώρησαν· Ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν ἐπλησίασαν πάλιν καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ οἱ Γάλλοι, καὶ ἤρχισαν τὴν διὰ κανονίων μάχην μὲ πολλὴν πείσμα, ἐν δὲ ἐκ τῶν Γαλλικῶν τόσον ἐπλησίασεν, ὥστε ἐδύνατο νὰ πυροβολῶσι καὶ μὲ τὰς πιστόλας. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀνδρουτζὸν ἐλθόντες εὐστόχως ἐβαλλον τόσον συνεχῶς διὰ μικρῶν συνδεδεμένων σφαιριδίων, ὥστε ἐν ὀλίγῳ ἐφόνευσαν τοὺς ἡμίσεις αὐτῶν καὶ τρεῖς ἀξιωματικούς, ὥστ' ἐβιάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ ἐν κατασχύνη, ὁμοίως καὶ οἱ Τοῦρκοι μετὰ τρεῖς ὥρας. Ἀπὸ δὲ τοὺς περὶ τὸν Λάμπρον φυλακτομένους ὅπισθεν τῶν βράχων καὶ πετρῶν οὐδεὶς ἐπληγῶθη· διότι ἐπυροβόλου χωρὶς νὰ φαίνεται σῶμα.

Ὁ ναύαρχος ἀδημονήσας καὶ μὴ ὑποφέρων τὴν ἥτταν διέταξε ν' ἀποβῶσι τὴν τρίτην ἡμέραν εἰς τὴν ξηρὰν 4000 ἄνδρες πλησίον τοῦ λιμένας. Ἡ ἀπόβασις ἤρξατο μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ ὁ Λάμπρος ἔμενεν ἐν ἀπραξίᾳ· Ἀφ' οὗ δὲ ἔπαυσεν ἡ ἀπόβασις, ὁ γενναῖος Ἀνδρουτζὸς μετὰ τῶν στρατιωτῶν του ὤρμησε κατ' αὐτῶν, καὶ πυροβολήσαντες ἅπαξ ἐπέπεσον μὲ τὰ ξίφη εἰς τὰς χεῖρας κατὰ τῶν ἐχθρῶν· καὶ μετὰ τριῶν ὥρῶν μάχην μόλις ἐσώθησαν ἑκατὸν ἀπὸ τὰς 4000, οἱ δὲ λοιποὶ ἔπεσον θύματα τῆς τόλμης των, δώδεκα δὲ ἐφορκίδες ἠλώθησαν.

Ὁ ναύαρχος ἀπελπισθεὶς καὶ πλήρης θυμοῦ ἔγραψε τῷ ἡγεμόνι τῆς Μάνης Ζανέτῳ ζητῶν ἢ τὸν Λάμπρον ζῶντα, ἢ τεθνεῶτα, ἢ τὴν ἰδίαν του κεφαλήν. Ὁ ἡγεμὼν (α) δι' ἐνὸς ἱερέως εἰδοποίησε κρυφίως τὸν Λάμπρον τὴν διαταγὴν συμβουλευῶν αὐτῷ νὰ φύγῃ· αὐτὸς δὲ μὲ ἐπτὰ χιλιάδας στρατοῦ Μανιατῶν ἐξεστράτευσεν κατὰ τοῦ Λάμπρου.

(α) Ὁ Ζανέτος πλούσιος, φρόνιμος, ἀλλὰ δειλὸς, ἐπεστηρίζετο εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν Μαυρομυχαλίων.

Ὁ Λάμπρος ἔγραψεν εὐχαριστῶν τῷ ἡγεμόνι καὶ ὑποταχθεὶς εἰς τὴν συμβουλὴν του, παρεκάλει δὲ ἐπιμόνως ἀπαιτῶν τὴν σωτηρίαν τῶν συντρόφων του ἀπὸ τὴν συμπάθειαν τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἀμέσως περὶ τὴ μεσονύκτιον, ἐπιβάς εἰς μίαν ἐφορκίδα δέκα κωπίων καὶ ὤφε-
Λούμενος ἀπὸ τὴν ταχύτητα αὐτῆς καὶ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς καὶ ἀπὸ τὴν γαλήνην διεσώθη διαβάς μεταξὺ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων καὶ διευθύνετο εἰς Κύθηρα· ἔχων μετ' ἑαυτοῦ τὸν Κωνσταντῖνον Ζέρβαν (α), ἀλλ' ἄσιτοι καὶ ἀπρομήθευτοι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου. Μακρὰν τοῦ στόλου 15 μίλλια καὶ 50 τῶν Κυθήρων ἀπήντησεν ἐφορκίδα Λακωνίων φέρουσαν παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τροφὰς πρὸς τὸν ναύαρχον, κυριεύει αὐτήν (β), ἀποβιβάζει τοὺς Λάκωνας εἰς τὴν ξηρὰν, βυθίζει τὸ πλοιάριον καὶ ἔρχεται εἰς Κύθηρα, ὅπου εὐρὼν ἐν ἐκ τῶν πλοίων του ἀπέπλευσεν εἰς Ἰθάκην ἐκεῖθεν.

Οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται διεσπάρησαν εἰς Λακωνίαν καὶ διὰ πλοικρίων διεσώθησαν πάντες. Ὁ δὲ Ἀνδρουτζὸς μετὰ τῶν συντρόφων του μαχόμενος καὶ διωκόμενος, ποτὲ μὲν πρὸς πέντε, ποτὲ δὲ πρὸς ἑξ χιλιάδας ἐφωδιασμένους μὲ ἵππικὸν καὶ κανόνια μόλις μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἔφθασεν εἰς Πάτρας.

Εἰς τεσσαράκοντα συμπλοκάς καὶ μάχας ἀπώλεσεν 96 στρατιώ-
τας καὶ τὸν ἀξιωματικὸν του Καραχαλίτην. Οἱ ἐν Πελοποννήσῳ πρό-
ξενοὶ ἐπωνόμασαν αὐτὸν νέον Ξενοφῶντα· ἐκ Πατρῶν δὲ μετέβη διὰ πλοικρίων εἰς τὴν στερεὰν ἐλλάδα.

Οἱ δὲ Λάκωνες φθάσαντες μετὰ τοῦ ἡγεμόνος πρὸς καταδίωξιν τοῦ Λάμπρου καὶ μὴ εὐρόντες τοῦτον ὤρμησαν εἰς τὰ πλοῖα τοῦ Λάμπρου καὶ τὰ διήρπασαν μέχρις ἰσθμῶν. Ἀλλ' ὁ Σατράπης ἀγνοῶν τὴν φυγὴν τοῦ Λάμπρου καὶ τῶν ἄλλων δὲν ἐτόλμα νὰ ἐφορμίσῃ εἰς τὸν λιμένα. Βεβαιωθεὶς δὲ καὶ κατὰ τινα τρόπον καὶ παρακινήθεις ἀπὸ τὸν Ζανέτον νὰ εἰσέλθῃ διὰ νὰ λάβῃ τὰ δέκα πλοῖα εἰσηλθεν· ἀλλ' ὠργίσθη κατὰ τῶν Λακωνίων καὶ πρὸ πάντων κατὰ τοῦ ἡγεμόνος, καὶ μόλις ἐξημερώθη μαθὼν ὅτι ὁ Λάμπρος ἔφυγε διὰ θαλάσσης διὰ μέσου τοῦ στόλου αὐτοῦ, ἀφ' οὗ πρὸς τριῶν ἡμερῶν εἶχον ἀναχωρήσει οἱ συστρατιωταὶ του. Ὅθεν λαβὼν τὰ πλοῖα ἀνεχώρησε, καὶ

(α) Ὁ Κωνσταντῖνος Ζέρβας Σπαρτιάτης ἡγεμόνευσε μετὰ τὸν Ζανέτον εἰς τὴν Μάνην.

(β) Οἱ φέροντες τὰς τροφὰς Λάκωνες προσγνώριζον τὴν σύλληψίν των, ὡς ὀδηγηθέντες ἀπὸ τὸν Πέτρον Μαυρομυχαλὴν μυστικῶς ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἡγεμόνος καὶ ὁ Λάμπρος περιέμενε τοὺτους.
Σ. τοῦ Φερμάνου.

ἐμβάς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπηγγόνισε τὸν Καρακατζάνην καὶ τέσσαρας ἐξιωματικούς. Ὁ Χβαστὸς διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς πράξεως ταύτης· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἦσαν ἤδη τεθνηκότες· τοὺς δὲ λοιποὺς 96 ἠλευθέρωσε.

Μαθοῦσα δὲ ἡ Πόρτα τὴν εἰς Ἰθάκην φυγὴν τοῦ Λάμπρου ἐζήτησεν αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ παρὰ τῆς τῶν Ἐνετῶν ἀριστοκρατίας. Ὁ Αἴμος, φίλος τοῦ Λάμπρου, ἦν τεθνηκώς. Οἱ Ἐνετοὶ ἐπεμψαν τρεῖς πλοῖα διὰ νὰ συλλάβωσι τὸν Λάμπρον· ἀλλ' οὗτος διὰ τῆς φυγῆς διεσώθη. Τοὺς δὲ ἀξιωματικούς καὶ ναύτας συλλαβόντες οἱ Ἐνετοὶ παρέδωκαν εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τὸν Ἀνδροῦτζον τῆς ἀνδρίας τὸ παράδειγμα, ὅστις μετὰ πολυχρόνιον ταλαιπωρίαν εἰς τὰ δεσμοτήρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπέθανεν.

Τὴν δὲ σύζυγον καὶ τὰ τέκνα τοῦ Λάμπρου καὶ τινες ἀξιωματικούς ἐφυλάκισαν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ τὸ φρουρίον τῆς Κερκύρας οἱ Ἐνετοὶ, ἀπέδωκαν ὅμως ἄνευ ἀντιλογίας ὕστερον, κατὰ διαταγὴν Αἰκατερίνης τῆς Β.

Ὁ δὲ Λάμπρος μετὰ ἕξ ἀξιωματικῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ Θεοδοσίος Ρεβελιώτης (α), χιλιάρχος καὶ ἱππεὺς τοῦ ἀγίου Γεωργίου, διέτριβεν ἔξω τῆς Πάργας, ἐκείθεν δὲ κρυφίως πάλιν ἐκ Κερκύρας ἀναχωρήσας μετέβη εἰς Φιούμιον καὶ ἐκείθεν εἰς Πετρούπολιν.

Ἡ Αἰκατερίνη τὸν ἐδέχθη εὐμενῶς, τὸν ἐπήνεσε διὰ τὴν ἀνδρίαν του καὶ διὰ τὰ γενναῖά του τολμήματα. Ὁ δὲ μέγας Παῦλος τῷ ἐχάρισεν 750,000 ρούβλ. μετενεγκῶν δὲ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ εἰς Ρωσσίαν κατόκησεν εἰς τὴν Κριμαίαν, ζῶν ἐν ἀνέσει καὶ ὑπολήψει.

Κατὰ δὲ τὸ 1804, ἐπανῆλθεν εἰς Πετρούπολιν καὶ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, ἐπιστρέφων δὲ ἠσθένησε καὶ ἀπέθανε καθ' ὁδὸν ἐτῶν 52.

(α) Ὁ Θεοδοσίος Ρεβελιώτης, στρατηγὸς ἦδη γέρον, ζῆ κατὰ τὴν Κριμαίαν μετὰ τῆς εὐγενείας του. Πατὴρ αὐτοῦ ἡ Τρίπολις. Σ. τοῦ Φορμ.

Περὶ τῆς ἐνεστώσης στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς Γαλλίας.

ὑπὸ Τ. Κ. ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ,
ὑπολοχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ καὶ εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ
τῶν στρατιωτικῶν κτλ. κτλ.

I

Γενικὸν ἐπιτελεῖον τοῦ στρατοῦ

Κατὰ τὸ ὄργανικὸν διάταγμα τῆς 4 Αὐγούστου 1839.

στρατάρχοι 6—12.

80 στρατηγοὶ μοιραρχιῶν.

160 » » ταξιαρχιῶν.

II

Σῶμα τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν

Κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 16 Μαΐου 1818 τροποποιηθὲν δυνάμει
τῶν διαταγμάτων τῆς 10 Δεκεμβρίου 1826, 22 Φεβρουαρίου 1834
καὶ 23 Φεβρουαρίου 1833.

30 συνταγματάρχαι.

80 ἀντισυνταγματάρχαι.

400 ταγματάρχαι.

300 λοχαγοί.

400 ὑπολοχαγοί.

III

Στρατιωτικὸν ἐπιμελητήσιον

Κατὰ τὸ ὄργανικὸν διάταγμα τῆς 29 Ἰουλίου 1817, τροποποιη-
θὲν τῇ 20 Ἰουνίου 1835 καὶ 12 Ἰουνίου 1836.

Ἐπιμεληταὶ ἐπιθεωρητικοὶ 8

Παραεπιμεληταὶ 26

Συνεπιμεληταὶ } 1. τάξεως 50 } 150
 } 2. τάξεως 100 }

Ἀκόλουθοι } 1. » 56 } 80
 } 2. » 24 }

τοῦ ἐπιμελητηρίου

264.

IV

Ἐπιτελεῖον τῶν φρουρίων.

Κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 21 Μαΐου 1829.

143. φρούραρχοι διαφόρων τάξεων.

10. ταγματάρχαι φρουρίων.

- 154. υπασπισται . . . ταξιαρχιῶν.
- 24. ἀρχιεπιφύλακες γραμματεῖς.
- 9. » τοῦ φρουρίου.
- 7. ἱερεῖς »

V Πεζικόν.

Κατὰ τὸ ὀργανικὸν διάταγμα τῆς 8 Ἰουλίου 1841.

- 100. συντάγματα πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.
- 20. τάγματα πεζῶν κυνηγῶν.
- 3. συντάγματα ζουάβων.
- 3. τάγματα ψιλοῦ πεζ. τῆς Ἀφρικῆς.
- 6. λόχοι ὀπλοφόρων.
- 2. » σκαπανέων.
- 2. συντάγματα ξένων.
- 3. » εὐζώνων Ἀλγερινῶν.
- 2. λόχοι ὑπαξιωματικῶν πρεσβυτῶν.
- 3. » ὀπλοφόρων πρεσβυτῶν.

VI Ἴππικόν.

Κατὰ τὸ ὀργανικὸν διάταγμα τῆς 8 Ἰουλίου 1841.

6 Συντάγματα τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς	}	2. θωρακοφόρων
		1. διμάχων
12. Συντάγματα ἐφεδρείας	}	1. λογχοφόρων
		1. κυνηγῶν
		1. ὀδηγῶν
		2. καραβινοφόρων.
20. Συντάγματα τῆς γραμμῆς	}	2. καραβινοφόρων
		10. θωρακοφόρων.
		12. διμάχων
25. Συντάγματα ἐλαφρὰ	}	8. λογχοφόρων.
		12. κυνηγῶν
		8. οὐσάρων
		3. κυνηγῶν τῆς Ἀφρικῆς.

Κατὰ τὸ ὀργανικὸν διάταγμα τῆς 26 Φεβρουαρίου 1852, 14 Ἰουνίου 14 Αὐγούστου 1854 καὶ 12 Μαρτίου 1856.

- 3. Συντάγματα σπαχίδων
- 10. Λόχοι ἱππέων ἱππωνίας
- 1. Σχολεῖον εἰς Saumur.

VII Πυροβολικόν.

Κατὰ τὸ ὀργανικὸν διάταγμα τῆς 14 Φεβρουαρίου 1854.

- 5. Συντάγματα πεζῶν
- 1. » » γεφυροποιῶν
- 7. » » ἐποχομμένων
- 4. » » ἐφίππων
- 12. Λόχοι ἐργατῶν
- 2. » ὀπλοποιῶν
- 2. » πυροβολιστῶν.

VIII Μηχανικόν.

Κατὰ τὰ διατάγματα, 1822, 24 Ἀπριλίου 1829, 13 Δεκεμβρίου 1830, 14 Νοεμβρίου 1831, 19 Νοεμβρίου 1832, 28 Ἰουνίου 1833, 9 Ἰανουαρίου 1835, 9 Δεκεμβρίου 1838, 30 Νοεμβρίου 1838, 16 Μαρτίου 1840, 16 Ἰανουαρίου 1841, 1 Φεβρουαρίου 5, 13 Μαρτίου 1845, 31 Ὀκτωβρίου 1848, 21 Αὐγούστου 1850, 16 Ὀκτωβρίου 1852, 28 Μαρτίου 1853, 3 Ἰανουαρίου 1855, 24 Ἰανουαρίου.

- 3. Συντάγματα μηχανικῶν
- 2. Λόχοι ἐργατῶν
- (21 διευθύνσεις)

IX

- 1. Ἴλη τῶν ἑκατὸν σωματοφυλάκων.

X Αὐτοκρατορικὴ φρουρά.

Κατὰ τὰ διατάγματα τῆς 1 Μαΐου 1854 καὶ 20 Δεκεμβρίου 1855.

4. Ταξιαρχία πεζικοῦ	}	1. Σύνταγμα πεζῶν χωροφυλάκων
		3. » ἐπιλέκτων
		1. » ζουάβων.
		4. » εὐζώνων
4. » πεζικοῦ	}	1. τάγμα κυνηγῶν πεζῶν
		1. Ἴλη ἐφίππου χωροφυλακῆς
		2. συντάγματα θωρακοφόρων
		1. » διμάχων
		1. » λογχοφόρων
Ταξιαρχία ἱππικοῦ	}	1. » κυνηγῶν
		1. » ὀδηγῶν

1. σύνταγμα πυροβολικού πεζού
2. συντάγματα πυροβολικού εφίππου
2. λόχοι μηχανικού
1. Ύλη αγωγέων

XI Αυτοκρατορική χωροφυλακή.

Κατά τὰ διατάγματα τῆς 17 Ἀπριλίου 1798 καὶ 1 Μαρτίου 1854 ἡ φυλακή Παρισίων κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 1 Φεβρουαρίου καὶ 6 Ἀπριλίου 1849 καὶ τοῦ ψηφίσματος τῆς 14 Δεκεμβρίου 1852 τὸ δὲ διάταγμα τῆς 15 Φεβρουαρίου κανονίζει τὸν ὄργανισμόν τοῦ λόχου τῶν ἀρχαίων χωροφυλάκων.

1. σύνταγμα καὶ μία Ύλη παρὰ τῆ Β. φρουρᾶ.
25. λεγεῶνες διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν νομῶν (λόχοι 400.)
4. λόχοι διὰ τὰς ἀποικίας μετὰ τριῶν ἀποσπασμάτων.
1. Λεγεὼν διὰ τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἡ χωροφυλακὴ τῶν Παρισίων συγκεκριμένη ἐν 2 ταγματῶν πεζικοῦ καὶ δύο συνταγματῶν ἵππικοῦ, τὸ ὅλον.

8. λόχοι πεζῶν καὶ τέσσαρες Ύλαι.
4. λόχος χωροφυλάκων ἀρχαίων.

XII Πυροσβέσται τῆς πόλεως τῶν Παρισίων.

Κατὰ τὸ ὄργανικὸν διάταγμα τῆς 10 Φεβρουαρίου 1855 καὶ 31 Ὀβρίου 1856.

7. λόχοι διοικουμένοι ὑφ' ἐνὸς ἀντισυνταγματάρχου, ταγματάρχου.

XIII

Στρατεύματα τῆς οικονομικῆς διαχειρήσεως.

Κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 8 Ἰουλίου 1841, καὶ 11 Ἰουλίου 1842, καὶ 1—3 Μαρτίου 1854 καὶ 14 Φεβρουαρίου καὶ 19 Μαΐου 1855.

4. λόχοι ἐργατῶν.
5. Ύλαι αγωγέων ἐφοδίων.

XIV Ἴατροι καὶ φαρμακοποιοί.

Κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 23 Μαρτίου 1852 καὶ 21 Ἰουλίου 1854 καὶ 4 Ἀυγούστου 1855.

	Ἴατροί	Δ.	Φαρμακοποιοί
Ἐπιθεωρηταί	8	4	
Ἐπιατροί	1. τάξεως . . .	40	— 5
	2. » . . .	40	— 5

Ἴατροί	{	1. τάξεως . . .	430	—	47
		2. » . . .	260	—	34
Ἵπιατροί	{	1. » . . .	400	—	50
		2. » . . .	400	—	50
Δόκιμοι	.	.	300	—	46
Τὸ ὅλον	.	.	1577		322.

XV

Στρατιωτικὰ σχολεῖα

- 1) πάλυτςχνικὸν σχολεῖον
- 2) εἰδικὰ στρατιωτικὰ σχολεῖα τοῦ ἁγίου Κύρου
- 3) στρατιωτικὸν πρυτανεῖας
- 4) σχολεῖον ῥίμματος
- 5) » γυμναστικῆς
- 6) σχολεῖον τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν
- 7) τοῦ μηχανικοῦ καὶ πυροβολικοῦ (Metz)
- 8) τοῦ ἵππικοῦ (εἰς Saumur)
- 9) στρατιωτικὴ σχολὴ ἱατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς.

(Περὶ τῶν ἐν Γαλλίᾳ στρατιωτικῶν σχολείων γράφομεν εἰς τὸ ἐπόμενον τεῦχος ἐκτεταμένως).

XVI

Στρατιωτικοὶ κτηνιατροί.

Κατὰ τὰ διατάγματα τῆς 31 Ἰανουαρίου, 14 Φεβρουαρίου καὶ 20 Ὀβρίου τοῦ ἔτους 1855 ὁ ἀριθμὸς τῶν κτηνιατρῶν ὠρίσθη ὡς ἔπεται.

ἀρχικτηνιατροί.	4		
κτηνιατροί.	1 τάξεως	63	358.
»	2 »	54	
δοκιμοί	4 »	58	
»	2 »	452	

XVII

Ἀξιωματικοὶ τῆς οικονομίας τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων.

Τὸ σῶμα τοῦτο ὠργανίσθη κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 28 Φεβρουαρίου 1828 καὶ τὰ ψηφίσματα τῆς 9 Ἰανουαρίου 1852 καὶ 21 Ἰουλίου 1854 ὡς ἔπεται.

Ἀξιωματικοὶ τῆς οικονομίας ἀνώτεροι		40	
»	» λογιστικοί	1. τάξεως	40
		2. »	50

Πορηθοὶ παρὰ τῆ οικονομίας	{ 1. »	120
	{ 2. »	130
Τὸ ὅλον		350.

XVIII

Ἀξιωματικοὶ τῆς οικονομίας τοῦ ἱματισμοῦ καὶ στρατοπεδεύσεως.

Κατὰ τὰ διατάγματα τῆς 10 Νοεμβρίου 1830 καὶ τὰ ψηφίσματα τῆς 9 Ἰανουαρίου καὶ 26 Μαΐου 1854 ὁργανίσθη τὸ σῶμα τοῦτο ὡς ἔπεται.

Ἀξιωματικοὶ τῆς οικονομίας ἀνώτεροι		4
» » λογιστικοὶ	{ 1. τάξεως	44
	{ 2. »	44
παρὰ τῆ οικονομία	{ 1. »	24
	{ 2. »	24
Τὸ ὅλον		80.

XIV Ἀξιωματικοὶ τῆς οικονομίας τῶν στρατιωτικῶν τροφίμων.

Τὸ σῶμα τοῦτο ὁργανίσθη κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 28 Φεβρουαρίου 1848 καὶ τὰ ψηφίσματα τῆς 2 Ἰανουαρίου 1852 44 Ἀυγούστου 1854 καὶ 20 Ἰουνίου 1855 ὡς ἔπεται.

Ἀξιωματικοὶ τῆς οικονομίας ἀνώτεροι		42
» » λογιστικοὶ	{ 1. τάξεως	70
	{ 2. »	85
παρὰ τῆ οικονομία	{ 1. »	128
	{ 2. »	118
Τὸ ὅλον		400

XX Γραφεῖον τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπιμελητηρίου.

Κατὰ τὸ ὁργανικὸν διάταγμα τῆς 1 Νοεμβρίου 1853 καὶ τὸ ψήφισμα τῆς 11 Ἰουνίου 1854.

Ἀξιωματικοὶ τῆς οικονομίας ἀνώτεροι		40
» » λογιστικοὶ	{ α. τάξ.	40
	{ β. »	40
Ἀκόλουθοι	{ α'. »	110
	{ β'. »	200
Τὸ ὅλον		400

Φρούρια.

Ἡ Γαλλία ἔχει 144 φρούρια α. τάξεως καὶ 44 β. τάξεως. Ἐν τῇ Κορσικῇ φρούρια α. τάξεως 10 καὶ β. 20.

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ
 Τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

I. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ, Ὑπομείραρχος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Συνέχεια ὁ Λάμπρος Κατζόνης. — Περὶ τῆς ἐνεστώσης στρατιω-
τικῆς δυνάμεως τῆς Γαλλίας. — Ὁ ἱππότης τοῦ Ἐρυθροῦ Οἴκου,
μυθιστόρημα τοῦ Ἀλεξάνδρου Δυμά (Παράρτημα).

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ συνδρομηταὶ ἡμῶν, ὅτι ἐνῶ γύξῃσε τὸ
φυλλάδιον καθ' ἡμῖς τυπογραφικὸν φύλλον, ἡ τιμὴ τῆς συν-
δρομῆς μένει ἡ αὐτή.

Τὰ ἔξοδα ἀποστολῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν λογιζοῦνται εἰς βάρ-
ος τῶν συνδρομητῶν.

Ἡ συνδρομὴ τοῦ νέου ἔτους ἀρχεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου
ε. ε. καὶ εἶναι ἑτησίᾳ διὰ πάντας ἀνεξαιρέτως.

Ὅστις ἐν τῇ πατριωτικῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι προσφέρει πλεον
τῶν 50 δραχμῶν ἑκτακτον δωρεάν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν
καὶ ὀρφανῶν, θέλει κηρύττεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀπομάχου ὡς εὐερ-
γέτης.

Ὅσακις ἀλλάσουν τόπον διαμονῆς οἱ συνδρομηταὶ, δηλο-
ποιοῦσιν ἀρμοδίως τοῦτο πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἀπομάχου.

Ὅστις καταγράψῃ δέκα συνδρομητὰς, λαμβάνει τὸ φυ-
λλάδιον δωρεάν.
